Р Е Ш Е Н И Е
№ 45412

гр. София, 18.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 41 състав,** в публично заседание на 05.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9079** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Б. Г. Г. от [населено място] срещу ЕР № от зас. № от г. на специализиран състав по вътрешни, белодробни и сърдечно-съдови заболявания на НЕЛК, с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК № от г., с което е отменен б.л. № Е. от г. и е разпоредено на ЛКК да издаде нов болничен лист за болничния престой на лицето и домашно лечение до датата на узнаване от лицето в съответствие с разпоредбите на НМЕ.

В жалбата се навеждат доводи, че оспореното нарушение е постановено в противоречие с материалния закон. Правилно е отчетено, че жалбоподателят не е давал съгласие за анулиране на болничен лист № Е. от г. Поради това вместо да отмени ЕР на ТЕЛК № от г. и болничен лист № Е- от г. на ЛКК, като остави в сила първоначалния болничен лист, НЕЛК незаконосъобразно е потвърдила ЕР на ТЕЛК, с което е отменен правилно издадения болничен лист № Е. от г., и е разпоредила да се издаде нов болничен лист за периода от 19.01. до 09.02.2026г., когато жалбоподателя е узнал, че първият болничен лист е анулиран. Това противоречи на чл. 54, ал.1 от НМЕ, което изисква не узнаване, а даване на писмено съгласие за анулиране на болничния лист. Освен това жалбоподателят не е оспорил този болничен лист, за да се произнася ТЕЛК по него. Не е налице техническа грешка, поправката на която става по друг ред. С оглед изложеното се иска отмяна на оспореното решение на НЕЛК. Претендират се разноски по списък.

Ответникът - НЕЛК, редовно уведомен, в становище от 08.10.2026г. оспорва жалбата. Посочва, че оспореното решение е издадено от компетентен орган въз основа на представената медицинска документация. Поради това моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Заинтересованата страна – Институт по отбрана - МО, редовно уведомен, оспорва жалбата и счита процесното решение за законосъобразен акт.
Съдът, като разгледа представените по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:
На г. жалбоподателят е изписан от ВМА – Клиника по гастроентерология с диагноза дискинезия на жлъчен мехур, колит, вътрешни хемороиди, рефлукс и гастродуоденит. При изписването е издаден болничен лист № Е., с който е определен домашен отпуск на лицето от 19.01.2026г., когато е постъпило в болница, до 21.02.2026г. В медицински протокол на ЛКК № 430 от г. този болничен лист е анулиран и е издаден нов болничен лист № Е. на същото лице за периода от 19.01.2026г. до г. С писмо рег. № И-757 от 26.01.2026г. до жалбоподателя същият е уведомен за анулиране на болничния лист. Няма данни кога това писмо е получено, но в негово искане с рег. № В-1870 от 09.02.2026г. същият е посочил, че е информиран за анулирането и изисква информация за причините за това. Анулирането на болничен лист № Е., както и болничен лист № Е. са обжалвани от лицето пред ТЕЛК при ВМА, която с ЕР № от зас. № 004 от г. е приела, че анулирането на болничен лист № Е. е в противоречие с чл. 54, ал.1 от НМЕ; че болничен лист № Е. не е отразен в книгата за решения на ЛКК и е следвало да се издаде от лекуващия лекар, а не от ЛКК. Поради това ТЕЛК е отменила и двата болнични листа и е задължила ЛКК да издаде нов болничен лист за времето от хоспитализацията на 19.01.2026г. до 09.02.2026г., когато лицето е удостоверило, че знае за анулиране на първоначалния болничен лист. Това решение е обжалвано пред НЕЛК в частта, в която е отменен болничен лист № Е.. С процесното решение е потвърдено ЕР на ТЕЛК, като е прието, че в първоначалния болничен лист е допусната грешка, тъй като лицето е било хоспитализирано за диагностични процедури и не се е налагало домашно лечение. Поради това и на основание чл. 54, ал.5 от НМЕ тази грешка подлежи на поправяне. За целта е потвърдено ЕР на ТЕЛК за отмяна на този болничен лист и е разпоредено издаването на нов болничен лист за болничния престой и домашното лечение до датата на узнаване от лицето за допуснатата грешка. Жалбоподателят е уведомен за решението на НЕЛК на 22.06.2026г. Жалбата до съда е подадена на 06.07.2026г., съгласно системен бон на л. 41.

Съдът е назначил съдебно-медицинска експертиза, според заключението на която жалбоподателят е постъпил в болница на 19.01.2026г. за диагностично уточняване. При изписването е издаден болничен лист № Е. с водеща диагноза дискинезия на жлъчен мехур. За това заболяване не се налага 30 дни временна нетрудоспособност, защото това е функционално нарушение, което се лекува с диета и жлъчегонни препарати. Поради това е следвало болничния лист да бъде издаден за периода на болничен престой плюс 3-5 дни по преценка на лекуващия лекар за възстановяване в домашни условия. Състоянието на жалбоподателя не е налагало домашно лечение с по-дълга продължителност. Още повече, че същият е имал право на два безплатни контролни прегледа в рамките на месец от изписването, от които не се е възползвал. Следователно този болничен лист не отговаря на изискванията. В осз вещото лице посочва, че лекуващият лекар следва да прецени какъв отпуск за временна неработоспособност се полага и да го впише в декурзуса към Лист История на заболяването.

По делото е представен ИЗ № 2335/2026г. на клиника по гастроентерология при ВМА, в декурзуса към който от деня на изписването въобще не е посочена необходимост от отпуск по болест след изписването. Видно от декурзуса от 20.10.2026г., жалбоподателят е захранен още по време на болничния престой, където е имал още 2 дни за възстановяване. Видно от писмо на началника на ВМА от 21.10.2026г. причината за издаването на болничен лист № Е. от г. е техническа грешка, тъй като отпускът от 30 дни е дискутиран за друг пациент в същата болнична стая с хронично чернодробно заболяване.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд – София-град формира следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове. По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по изложените по-долу съображения:
Видно от представените по делото доказателства оспореното ЕР на НЕЛК е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма и в съответствие с материално- правните норми и с целта на закона.
Съгласно чл. 14, ал.2 от НАРЕДБА за медицинската експертиза (НМЕ) в случаите, когато след болничното лечение болният се нуждае и от домашно лечение, при изписването се издава един болничен лист от ЛКК, в който се включват дните за болничното лечение, включително денят на изписването, както и не повече от 30 дни за домашно лечение. В историята на заболяването, в медицинския протокол на ЛКК и в епикризата се отразява издаденият болничен лист и се обосновава необходимостта от отпуск за домашно лечение. Съгласно чл. 54, ал.1 от НМЕ органите на експертизата, издали неправомерно болнични листове, имат право сами да ги анулират до изплащане на обезщетения по тях, при условие че осигуреният е съгласен. Съгласието се удостоверява в писмен вид и се съхранява в лечебното заведение, анулирало болничния лист. В ал.5 на същата разпоредба е посочено, че корекции по болничния лист по повод допуснати технически грешки се извършват само от органа, който го е издал.
От изложеното следва, че НМЕ прави разграничение между анулиране на болничен лист и корекция на технически грешки. Анулирането се извършва при неправомерно издаден болничен лист, а корекцията на техническа грешка - при неточности или пропуски, които могат да бъдат непосредствено установени при техническа проверка за всеки конкретен случай на данните, съдържащи се в болничния лист, но които не правят болничния лист неправомерно издаден. Анулирането по НМЕ се извършва само след писмено съгласие на осигурения, а за корекциите на технически грешки наредбата препраща към друга наредба (Наредба за реда за представяне в Националния осигурителен институт на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването), в която липсва изискване за такова съгласие. В случая жалбоподателят е с диагноза, която не изисква домашно лечение. Същото се установява безспорно от декурзуса в деня на изписването, от самата епикриза, от медицинския протокол на ЛКК и от експертизата на вещото лице. В нито един от тези документи не е обоснована необходимостта от отпуск за домашно лечение, каквото е изискването на чл. 14, ал.2 от НМЕ. Следователно става въпрос за разминаване между действителната воля на органа, издал болничния лист, и външното й изразяване в болничен лист № Е.. Това явно несъответствие между формираната действителна воля на административния орган и външното й изразяване в болничния лист представлява очевидна фактическа грешка, която подлежи на поправяне по реда на чл. 62, ал.2 от АПК. В случая поправката на тази грешка не е станала в самия болничен лист, а чрез издаване на нов болничен лист № Е. от ЛКК. Това е така, защото електронният формат на болничния лист не допуска корекция в самия него. В този смисъл са и указанията на НОИ, публично достъпни на https://nssi.bg/organi-na-meditsinskata-ekspertiza/ukazaniya-za-popylvane-nabolnichen-list/. Тъй като този болничен лист е отменен от ТЕЛК и в тази част решението на ТЕЛК е влязло в сила, съдът не го обсъжда. Това обаче не променя факта, че в болничен лист № Е. е допусната ОФГ, която подлежи на поправяне. Поради това ТЕЛК е разпоредила на ЛКК поправката да стане чрез издаване на нов болничен лист за болничния престой на лицето и домашно лечение до датата на узнаване от лицето за допуснатата грешка в съответствие с разпоредбите на НМЕ. ЛКК действително дължи издаване на нов поправен болничен лист на лицето, но видно от

експертизата на вещото лице е, че същото не се нуждае от повече от 5 дни отпуск за временна нетрудоспособност след изписване по преценка на лекуващия лекар. Следователно е неаргументиран отпуск за домашно лечение в размер на 18 дни след изписването на жалбоподателя. Придаването на значение на датата на узнаване на анулирането на болничен лист № Е. не може да бъде такъв аргумент, от една страна, защото нормативният акт въобще не придава правно значение на този факт, а от друга – защото обосновката на продължителността на домашното лечение произтича от състоянието на болния, а не от това кога узнава определени факти от административната процедура по разрешаване на отпуска за временна нетрудоспособност. Независимо от това обаче при липса на жалба срещу болничния лист от работодателя, съдът не може да влошава положението на осигуреното лице, поради което следва да се потвърди решението на НЕЛК и в тази част.
Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че неправилно ТЕЛК е отменила болничен лист № Е., тъй като същият не го е оспорил. Съгласно чл.112, ал.1 от Закона за здравето органите на медицинската експертиза на работоспособността също са заинтересовани лица в производствата срещу решенията на ЛКК. В случая жалбоподателят е оспорил анулирането на болничния лист, което е дало основание на ТЕЛК да разгледа същия и да установи допуснатата в него грешка. ТЕЛК не е ограничена само до правните или медицинските доводи на жалбоподателя и извършва цялостна проверка на неговата законосъобразност и обоснованост. В действителност ТЕЛК е възприела по-благоприятния за жалбоподателя вариант, като е разпоредила поправката да стане чрез нов болничен лист с по-дълъг болничен престой от този, възприет с отменения болничен лист № Е..
Предвид изложеното като провери служебно акта на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че същият е постановен от компетентен орган в установената форма, без съществено нарушение на административнопроизводствените правила, и в съответствие с действащите към датата на издаването му материалноправни разпоредби. Поради това същият следва да бъде потвърден, а жалбата срещу него – отхвърлена като неоснователна.
При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 103 евро, определен съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.
Предвид изложеното и на основание чл.172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Г. Г. от [населено място] срещу ЕР № от зас. № /г. на Националната експертна лекарска комисия.
ОСЪЖДА Б. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната експертна лекарска комисия сумата от 103 евро юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: